

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Svar på alm. del – spørgsmål 155

I brev af 9. januar 2025 har udvalget efter ønske fra Helena Artmann Andersen (LA) stillet mig følgende spørgsmål:

28. januar 2025
Sagsnr.: 25/00653

Alm. del – spørgsmål 155:

Vil ministeren redegøre for, om Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK) vil udføre u-lovbestemte sektortilsyn ifm., at nogle kommuner har en praksis, der til en vis grad er organiseret på en måde, hvor nogle støttetilbud meget sjældent tildeles, medmindre der er en diagnosticeret problemstilling, selvom dette er i strid med gældende lovgivning? Der henvises til rapporten "Særlige behov i skolen", VIVE, 2024.

Svar:

Tildeling af støtte til elever skal ifølge loven altid ske på baggrund af en konkret og individuel vurdering, og den nødvendige støtte skal iværksættes, hvis eleven har behov, uanset om der foreligger en diagnose eller ej. En manglende diagnose må altså ikke være afgørende for, om der tildeles støtte.

En kommune må dog gerne organisere sine støttetilbud med udgangspunkt i diagnoser, så længe der også er støttetilbud, der griber de børn og unge, som ikke har en diagnose.

Den praksis, VIVE beskriver i rapporten "Særlige behov i skolen", hvor nogle støttetilbud i kommuner sjældent tildeles, medmindre der er en diagnosticeret problemstilling, er derfor ikke som udgangspunkt ulovlig.

Hertil skal det bemærkes, at VIVE i undersøgelsen skriver, at deres interviews med kommunale forvaltninger peger på, "*at nogle kommuner faktisk har en praksis, der til en vis grad er organiseret på en måde, hvor nogle støttetilbud meget sjældent tildeles, medmindre der er en diagnosticeret problemstilling*". VIVE tager således flere forbehold, bl.a. at det kun gør sig gældende "*til en vis grad*", og de skriver ikke, at støttetilbud aldrig tildeles, men blot "*meget sjældent*" uden en diagnose. Det er vigtige forbehold og nuancer.

Når det er sagt, mener jeg, at diagnoser har fået en uforholdsmæssig stor betydning i skolesystemet. Diagnoser kan være afgørende for nogle børn

og unge, men vi må ikke ende et sted, hvor forældre skal jagte en diagnose til deres børn, for at de kan få den hjælp og støtte, de har ret til.

Børne- og Undervisningsministeriet har en generel forpligtelse som led i det ulovbestemte sektortilsyn til at følge med i, hvordan lovgivningen inden for ministeriets område administreres, herunder om lovgivningen overholdes og fortsat er hensigtsmæssig.

Børne- og undervisningsministeren har delegeret tilsynet til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK). Styrelsen oplyser i denne forbindelse følgende:

“STUK vurderer ikke, at der på baggrund af beskrivelserne af kommunernes praksis i undersøgelsen ”Særlige behov i skolen” fra VIVE foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kommunerne generelt har en praksis, der er i strid med reglerne.

STUK bemærker derudover, at forældre har en retssikkerhedsgaranti i form af muligheden for at klage til Klagenævnet for Specialundervisning over en kommunes afgørelse om specialundervisning til et barn i folkeskolen.

Som led i det ulovbestemte sektortilsyn kan STUK udtale sig om lovligheden af dispositioner eller undladelser. STUK følger op i tilfælde, hvor man får oplysninger, der indikerer, at en konkret kommune ikke har en lovmedholdelig praksis. Hvor det vurderes relevant, følger STUK op med kontakt til forvaltningen i den relevante kommune med henblik på at vejlede om gældende regler.

STUK har ikke sanktionsmuligheder over for kommunerne som led i det ulovbestemte sektortilsyn. Såfremt STUK har oplysninger, der tyder på, at en kommunalbestyrelse ikke efterlever gældende regler, kan sagen oversendes til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, der fører tilsyn med, om kommunerne overholder reglerne (legalitetstilsyn). Det er tilsynet selv (Ankestyrelsen), som vurderer, om der er grundlag for at rejse en tilsyns-sag.

På baggrund af STUK's løbende kontakt med sektoren er styrelsen opmærksom på, at der kan være et behov for at foretage en bredere vurdering af de samlede indikationer på problemstillinger vedrørende kommunernes praksis for henvisning til specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

STUK følger op på, om og i givet fald, hvornår der er behov for at vejlede kommunerne om de gældende regler på området for henvisning til specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

I den forbindelse er STUK opmærksom på, at der er nedsat en ekspertgruppe, der skal udarbejde et politisk beslutningsoplæg med konkrete anbefalinger i første kvartal af 2025 til justeringer af de lovgivningsmæssige rammer for folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Derudover skal VIBUS udarbejde et fagligt grundlag på folkeskoleområdet med vidensbaserede anbefalinger, som skal være færdige i 2025. Anbefalingerne fokuserer på, hvordan staten, kommuner og skoler bedre kan arbejde med, at elever med særlige behov får indsatser eller tilbud i regi af undervisningsområdet, der modsvarer deres behov.”

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye